



วิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2522 จำนวน 265 คน เป็นชาย 128 คน หญิง 137 คนจากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตบางรัก จำนวน 4 โรงเรียนคือ โรงเรียนวัดแก้วแจ่มฟ้า โรงเรียนวัดมหาพฤฒาราม โรงเรียนวัดม่วงแค และโรงเรียนวัดสวนพลู ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้ได้รับการสุ่มมาโดยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ คณีย์ งามมานะ : ชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ อรุณช หลิมประเสริฐ : ชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขันและแบบประชาธิปไตย แบบสอบถามแต่ละชุดตั้งคำถามมีจำนวนคำถามชุดละ 20 คำถาม ดังนั้นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงมีคำถามรวมทั้งสิ้น 60 คำถาม ซึ่งแบบสอบถามชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนั้น คณีย์ งามมานะ ได้หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำคะแนนของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนบางรายมาพิจารณาเทียบกับสภาพจริงของนักเรียน จากการสังเกต และสอบถามผู้ปกครองของเด็กเอง พบว่าเป็นจริง ส่วนการหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบประชาธิปไตยนั้น อรุณช หลิมประเสริฐ หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แบบ Face Validity โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิในทางจิตวิทยาและการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ ตรวจสอบ

ลักษณะคุณภาพของข้อความในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

2. การหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) อนุช
 หลิมประเสริฐ ได้นำแบบสอบถามชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบประชาธิปไตยที่สร้างขึ้นไปหาความสัมพันธ์กับแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและ
 แบบประชาธิปไตยของชูศรี หลีกเพชร ซึ่งสร้างขึ้นในปี 2517 ผลปรากฏว่า ค่าความ
 เที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเท่ากับ
 .7021 และค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเท่ากับ .7213

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 ชุดนี้ ผู้วิจัยได้นำมาเรียงลำดับใหม่เป็น
 ตอน ๆ 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 20 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ
 ละเลย

ตอนที่ 2 ข้อ 21 - 40 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด
 กวดขัน

ตอนที่ 3 ข้อ 41 - 60 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
 แต่ละข้อความมีคำตอบอยู่ท้ายข้อความ เป็นคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า
 ชนิด 5 คำตอบ ดังตัวอย่าง

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อท่าน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) ฉันร่วมรับประทานอาหารกับ พ่อแม่ทุกวัน					
(00) พ่อแม่คุยคาเขี่ยนที่ฉันเสมอ					

วิธีตอบแบบสอบถาม

ให้นักเรียนระลึกถึงเหตุการณ์ที่ล่วงเลยมาแล้วว่า พ่อแม่ได้ปฏิบัติต่อนักเรียนใน
 ลักษณะใด แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบท้ายข้อความที่เห็นว่าตรงกับความจริง
 เกี่ยวกับตัวนักเรียนมากที่สุดเพียง 1 คำตอบ

เกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนพิจารณาจากคำตอบของนักเรียนที่ขีดเครื่องหมายลงในช่องต่าง ๆ ถ้าขีดเครื่องหมาย ✓ ของ

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เมื่อรวมคะแนนแต่ละตอน (20 คำถาม) ของนักเรียนแต่ละคนแล้ว ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนตอนใดมากที่สุด ให้ถือว่านักเรียนคนนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น (แต่มีข้อแม้ว่าคะแนนที่ได้จะต้องมากกว่าคะแนนอันดับรองลงมาอย่างน้อย 5 คะแนน การถือเกณฑ์ความแตกต่าง 5 คะแนนก็เพื่อที่จะได้แบ่งกลุ่มการอบรมเลี้ยงดูให้ชัดเจนยิ่งขึ้น) แบบสอบถามชุดนี้มีพิสัยของคะแนนแต่ละตอนอยู่ระหว่าง 20 - 100 คะแนน

2. แบบวัดความมีวินัยในตนเอง แบบวัดความมีวินัยในตนเองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กรุณา กิจขยัน สร้างขึ้นในปี 2517 มีทั้งหมด 36 ข้อ แบบวัดนี้สร้างขึ้นจากผลการศึกษาทฤษฎี เอกสารการวิจัย และการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง สรุปได้ว่า บุคคลที่มีวินัยในตนเองควรมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. เชื่อนั่นในตนเอง
3. มีความรู้ลึกซึ้ง
4. ไม่กังวลใจ
5. มีความตั้งใจจริง ใจคอมั่นคง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีเหตุผล
8. กล้าคิด กล้าพูด และกล้าทำ
9. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
10. มีความอดทน

กรุณา กิจชยัน ไค้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัดความมีวินัยในตนเองกับคะแนนจากแบบสอบถามวัดความรู้สึกรับผิดชอบของวรวรรณี วัชรธรรม (2515) และคะแนนจากแบบสอบถามวัดความรู้สึกผิดชอบของ กาญจนา ควรรสุภา (2516) ไค้คาสหสัมพันธ์เท่ากับ .8312 และ .4933 ตามลำดับ

ตัวอย่างของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง

ความรู้สึกและการกระทำบางอย่างของนักเรียน	จริง		ไม่จริง	
	มาก	น้อย	น้อย	มาก
1. ฉันทำงานอะไรไม่สำเร็จ ฉันจะเลิกทำทันที				
2. ฉันรู้สึกอับอาย เมื่อทำอะไรผิด				

การตอบให้นักเรียนพิจารณาคงนี้

1. ถ้าข้อความนั้นตรงกับลักษณะนิสัย ความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียนหรือไม่ โดยตัดสินใจว่า จริง หรือ ไม่จริง

2. ถ้าข้อความนั้นเป็นจริง ให้พิจารณาว่า จริงมากหรือจริงน้อย

3. ถ้าข้อความนั้น ไม่เป็นจริง ให้พิจารณาว่า ไม่จริงมาก หรือไม่จริงน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายในเชิงบวก (Positive) ให้คะแนน ดังนี้

จริงมาก ให้ 4 คะแนน

จริงน้อย ให้ 3 คะแนน

ไม่จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

ไม่จริงมาก ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายในเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

จริงมาก ให้ 1 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

ไม่จริงน้อย
ไม่จริงมาก

ให้ 3 คะแนน
ให้ 4 คะแนน

วิธีดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นทดลองใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบวัดและแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับไปให้นักเรียนโรงเรียนวัดคอกไม้ กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2522 ชายและหญิง จำนวน 70 คนตอบแล้วหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีวิเคราะห์ความมั่นคงภายใน (Internal consistency) แบบ Coefficient alpha (α) ของ Cronbach¹ ผลปรากฏดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่โคคาคความเชื่อมั่น (reliability)ของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทคือ

ชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

ชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

ชุดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

แบบวัดความมีวินัยในตนเองมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเครื่องมือทั้ง 2 ฉบับน่าจะมีความเชื่อถือได้พอที่จะนำมาใช้ในการวิจัยได้

2. ขั้นนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง นำแบบวัดและแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับไปให้นักเรียนที่ได้รับเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ตอบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยมิได้จำกัดเวลา เมื่อได้แบบวัดและแบบสอบถามคืนมา ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนเฉพาะแบบวัดและแบบสอบถามฉบับที่ถูกของสมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาแยกแยะออกเป็นกลุ่ม ๆ และวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามที่ต้องการต่อไป

¹Anne Anastasi, Psychological Testing, 4th. ed.

(New York: Macmillan Publishing Co., 1976), p. 118.

X การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)¹
2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ เป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Test)² เมื่อผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ค่า F) จากข้อ 1 มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความมีวินัยในตนเองระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ t-test³

¹ E. F. Lindquist, Design and Experiments in Psychology and Education (Boston: Houghton Mifflin, 1959), pp. 55-56.

² B. J. Winer, Statistical Principles in Experimental Design (New York: McGraw-Hill Book Company, 1962), pp. 101-102.

³ Quinn McNemar, Psychological Statistics (New York: John Wiley & Sons, 1969), pp. 113-115.